

[Kjærulff-Schmidt]

foreslået, i alt fald er betydelig mere nøjagtigt og præcist end det arbejdsgrundlag, som embedsmændene inden for hele energiadministrationen har at arbejde ud fra i øjeblikket. Der er nemlig slet ikke noget arbejdsgrundlag, der er ikke et klart mål, man arbejder frem imod, men det ville man have, når en folkeafstemning som den af fremskridtspartiet foreslåede var afholdt.

Også hr. Ib Nørlund var inde på en kritik af ordlyden i vores lovforslag, og jeg skal da gerne nu som så mange gange før sige, at fremskridtspartiet altid er meget lydhørt over for ændringsforslag. Hvis hr. Ib Nørlund i udvalget kan vise, at der er enkeltheder, som kan gøres bedre, er vi meget modtagelige for hr. Ib Nørlunds synspunkter.

Hr. Niels Helveg Petersen og hr. Alfred Hansen stillede det spørgsmål til fremskridtspartiet, hvad vi ville anbefale vores vælgere, hvis nu dette lovforslag blev vedtaget. Jeg skal da gerne gentage det, vi har sagt tidligere, nemlig at der i fremskridtspartiets folketingsgruppe er et overvejende flertal, som går ind for indførelse af a-kraft, og der er et mindretal, som er modstandere af a-kraft her i landet. Men der er én ting, som alle er enige om i fremskridtspartiet, og det er, at dette spørgsmål ikke er et partianliggende. Det er jo en kendsgerning, at det er et spørgsmål, hvorom der ikke er total enighed i ét eneste politisk parti: i socialdemokratiet, i venstre, i SF, hos centrum-demokraterne, alle vegne er der delte meninger om, hvorvidt a-kraft bør indføres eller ikke. Men vi er i fremskridtspartiet også enige om, at det er rigtigt at lægge spørgsmålet ud til en folkeafstemning af de grunde, jeg har nævnt.

Hr. Alfred Hansen spurgte, om fremskridtspartiet, hvis vi var i den situation, at vi deltog i regeringen og måske sad på handelsministeriets opgaver, da ville respektere en folkeafstemningsafgørelse. Dertil er kun at svare, at det ville fremskridtspartiet naturligvis.

Jeg skal slutte her med at sige, at én ting i hvert tilfælde er særdeles nyttig ved, at fremskridtspartiet nu har fremsat dette lovforslag igen, og at vi igen har haft denne førstebehandling, og det tror jeg det dusin folketingsmedlemmer, der viser sagen den interesse, som jeg også synes den fortjener, ved at være til stede her i salen, vil kunne tage med hjem og fortælle deres grupper, nemlig at der er

sket en udvikling i synspunkterne med hensyn til folkeafstemning om a-kraft, siden fremskridtspartiet første gang fremsatte lovforslaget i 1975. Når man læser nuanceforskelle ved de forskellige førstebehandlinger – og det skal man jo – kan man jo se, at for hver gang forslaget er blevet behandlet, har der været en stadig stigende tilslutning til, at en folkeafstemning er den eneste rigtige måde at træffe afgørelsen på. Nok har man kritiseret vores forslag, nok har man taget afstand fra det, men man har været enig i det reelle, at der må og skal en folkeafstemning til. Derfor tror jeg, det har været meget, meget nyttigt, at fremskridtspartiet nu igennem 4 år igen og igen har forlangt, at vi skal have en folkeafstemning om dette spørgsmål.

(Kort bemærkning).

Ebba Strange (SF):

Enten har hr. Kjærulff-Schmidt misforstået, hvad jeg sagde, eller også har jeg udtrykt mig uklart. Derfor skal jeg gentage, hvad jeg mente. Jeg mente, at tiden ikke var inde til at foretage en folkeafstemning. Jeg mente ikke, at tiden ikke var inde til at træffe beslutning om indførelse af a-kraft. Vi har i SF for længst sagt fra over for a-kraften. Vi mener, at der er rigeligt grundlag at træffe beslutning på til at sige nej, og vi håber, folketingsvil sige nej til et forslag om indførelse. Det var folkeafstemningen, jeg mente tiden ikke var inde til.

Arentoft (FP):

Handelsministeren startede med at sige, at tidligere forslag som det her fremsatte er blevet afvist af samtlige partier. Og det er jo faktisk også sket i dag, men det er ordet »partier«, jeg vil hæfte mig ved. Det er spørgsmålet, om det egentlig er rigtigt, at der her tales partivis, og at der står ordførere og taler på deres partis vegne.

Jeg har her i sidegangen hørt diskussion mand og mand imellem og har hørt nogle fra samme parti sige: ja, man burde da have sådan en folkeafstemning osv. Derfor er spørgsmålet, om egentlig ikke alle grupper burde give medlemmerne fri til at stemme i denne sag, så det ikke er gruppevis, der stemmes ens, men at hvert enkelt medlem stemmer, som man skal efter grundloven: